

✓ Kolme
Jumalista ja Lohdullista

Wirttä,

Ensimmäinen.

Ori Surullinen Weisu,

"Kyrön Sodasta."

Woi kuinga ihe Herra, 2c.

Toinen.

Woi, woi minua waimo 2c.

Kolmas.

Kiitetty Jumala! mun elon,
waleuden, 2c.

Weisatan kuin: O! Syvä Jumala 2c.

Zurusa Prändattu Wuonna 1798.

FF 17011764

Woi kuinga ihe HERRA, Du meihin suuttunut, Syndeemitähden suurten, meille wihastunut.

2. Woi Ruosin Kiki raukka, Pahoin on sinun kân Ah sinuas ihmis perka, Kadu ja käännypäin.

3. Woi Isän hiruusutta, kuin asu Taiwanas, Piru saugen riemastunut, Ah olemme waiwa.

4. Woi Kuningastan kullast, Kuin, kauwan oli pois, Isän maast Isä parast HERRA aut kotija.

5. Woi meitä ennetomi, Kuin olim paimenet Pois olim meidän Sarim, Kuin olis kairut meit.

6. Woi sara wiro Wiborg, Pahoin on sinna kâna, Suur Saari sanut wailan Ruosin on wähendän.

7. Woi Suomen maata suurta, Kuinka olis uskonut, Monda tuhat wanha nuorta, Du mekalla hukattu.

8. Woi Wasan Kaupungita, Siel orjo alkus saan Ach Dulun Kyla parka, Suur pelk, on sinul ain.

9. Woi

9. Voi Pälkenehen sota, Kuu oli
Suomen maass: Siel'wuoti monda wer-
ta Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Kyron peldo. Näit
mond on ennen ol, Ennen olit elo täy-
näns, Nyt kuolleita tuopattu.

11. Voi kuinga monda waino, On
jännyt lefferi, Wihollinen vielä waino
Jättä mond orwopi.

12. Voi wihollisen mielka, kuin o-
let hirmuinen, Joka mond tuhat leikka,
Ja ombi arnotoin.

13. Voi meitä ihmis parwoi Ku-
hun olen joutunut, Ah näitä kallita
aikoi Syyst olen ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmist, Om-
bi nyt pawosa, Kalut irtat ja kuindiat,
Tähty jättä jälken.

15. Voi kuinga monda vuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tie-
dän, Ungar ach on ollut.

16. Voi hirmuist wiha waino, Kuin
on nyt mailmas, Saar Pietar kowin
waiwa, Kuoksi on jo Raubas.

17. Voi mikä loppu liene, Nyt täl-
lä julmudess, Sota otta suuret pienet,
Kuoliapi paiffele.

18. Voi

18. Voi kuinga suurell wäell, Saari
on nyt merellä, Herrra anta mettä Voi-
mal, achtan tefkellä.

19. Voi rakkauS on jo polies, Lau-
piut ei kuluffan, Armottomus on se-
as, Laupiut ei oleffan.

20. Voi onnetoinda kansja, Kuin on
nyt mailmas, Juur meis on kowa an-
sa, Pyrkikan siitä pois.

21. Voi Ruohin Suomen lapset,
Lakattat jo synnistä, Jesusen nimen
tähden, Pois weren wijoista.

22. Voi wanhurSkasta Herrra, Kuin
on kowa duomari, uhka rangaista ker-
ran Syndistä kansja tääl

23. Voi mitä nähty on, Jo kuu-
toistakymmend wnot, Viel miekka nyt-
kin wälky, Herrra jo loppu suo.

24. Voi koreus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Kaubiot syndiä et-
tutta Kadotus seura wiel, Ihmen.

Toinen.

Woi! Voi minua waino parka,
Woi wieras kuolema kowa, Sin
julumdestas olen arka! Kuin minua
tyllä waiwa: Sofeus sieluz käsitte-
nyt,

nyt, HERRAN wiha minua löönyt,
Pois on minun armahan, Minä jäin
tänne waiwahan

2. Muut turwawat Ystäväs pääll,
Minä olen ain yriäs Olen ulkon eli
sisäll, Suru waiwa sydändän: Kusast
on minun lohduuttajan, Hän on pandu
Saamaan maahan, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jäin tänne waiwahan,

3. Ryhkyläinen surkiast elä, Sureyuo-
lison verän, Koska minä uuest herän,
Samalla nuoto teen myös minä Amull'
koston nousen warhain, Itken kuin mä
taidan parahin, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

4. Rynelet silmistän nuota, Alaspäin
mun Kaswoildan, Koska murhe mieleen
tuotta, Itkähimman lähdenön, Muu-
täyty olla murhes surus, Et puolisan
on tuonen jures, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

5. Wihas Jumal lahettänyt, Isälli-
sest sydämeest, Sairaus, Taut mun kä-
sittänyt, Kunga pakenu edest? Murhe
minua paljon waiwa, Hautaan maahan
alaskaiwa, Pois on minun Armahan,
Minä jäin tänne waiwahan.

6. Mi-

6. Mitäs Urman walitelet, Itke
aiwan huikiast: Mik niin kowin surkut-
telet, Minun tähden waitiast? Ei se aut
sua tänne tulles, Waicks teet suuren
murhen sulles, Murhen pitä sinust siel,
Sanas jälkeen JEsus wiel.

7. En me taida poses mennä, Niin-
kuin enä ikänäns, Löndais wiimeisnä
Päiwänä, Ilos ijantakkises, Jumal
Esmiehes liene, Muttaa sinua kyllä tie-
ne, Murhen pitä myös wißist, Sanas
jälken JEsus Christ.

8. Kuolema on minull woltto, wai-
wan päälle luopumus? Ohäldnäky mi-
null koito, Elon sisälle käymys, Täällä
minä olen ilos, Pohain seuras ei muus
pelwos, Mutt murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken JEsus wiel.

9. Koskan jouduin ijälliser, Päästin
waiwoist maailman, Taiwan iloo Pe-
rilliser, Karikan eten laulaman, Ju-
mal sinua lohduttakon, Taiwas wiis-
mein johdattakon, Hän sust murhen pi-
tä siel, Sanas jälken JEsus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kashwain edes,
Seisoin walkeis Waatteihis, Sielu kir-
kas paluu kädes, Kiittä Herra iloisen,
Täl

Tääll on Taiwan Musikkandit Engesein
laulu pyhäin danksi. Pitä sinust mur-
hen wjel, Sanas jätten JESUS siel.

11. Lohduttakon JESUS Christus Rak-
kia jälken jäänehit, Huojendakon teidän
ristin, Uudakon myös tarpehet, hän ei
anna niita hukku Joik' ei pyrdä sönis
nukku, Pida siinuse murhen wjel Sanas
jälken JESUS siel.

12. Jää nyt hwyäst puoli' au rakas,
Jääkät hwyäst myös lapsen, Kukoil-
kat Jamalat hartast, Hän on teidän
holhojan, Joka teitä suojelepi. Miran
pauloist warjelepi Saual wiin eifell rei-
dän, Haldun annan JESUREN.

Kolmas.

W. L. D. HERRA Jumala 2c.

Riiitetty Jumala! Meun elon! wals-
keuden, Kuin minun luonut on
Ja andan Hengen uuden. Kuin äitii
lohdusta ihmellisest suojeellit, Ja kadell
laupiall woroissa warjessut.

2. Riiitetty Jumala! Meun Wapah-
jan rakas, Meun toiwon autuden, Ja
apun jota paikas, Kuin minun weressän
Kuole-

Kuolemast lunastan, Ja wallast sata-
nan laupiaast wapastan.

3. Kiitetty Jumala, Mun ilon, loh-
dureen, Kuin arda, toimitta suruiss
wirwotaren, Kuin aivun elämas Ja
woiton kuolemas, Kuin turwan duomi-
ol waikutta aruias.

4. Kiitetty Jumala! Niistet Herrain
Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild
taikild monin terroin, Isäll ja Pojalle
me kiitost weisattam, Ja isnhäll Hen-
gelle sydämmeest laulattam!

L. D. P. M.

